

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2012. december 4. és 2013. január 16. napjain tartott zárt tárgyalások alapján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A 12. életévét be nem töltött személy sérelmére erőszakkal, többek által elkövetett szemérem elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2012. évi március hó 28. napján kihirdetett 8.B.2251/2011/42. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

III. r. vádlott szabadságvesztés büntetése végrehajtási fokozatát börtönre enyhíti.

Az első fokú eljárás során felmerült 1.573.945 (Egymillió-ötszázhetvenháromezer-kilencszáznegyvenöt) Ft bűnügyi költségből I. r. 142.113 (Egyszáznegyvenkettőezer-egyszáztizenhárom) Ft-ot, II. r. 138.488 (Egyszázharmincnyolcezer-négyszáznolcvannyolc) Ft-ot, III. r. vádlott .605 (Hetvenkilencezer-hatszázöt) Ft-ot köteles megfizetni, míg a vádlottak egyetemlegesen 653.249 (Hatszázötvenháromezer-kettőszáznegyvenkilenc) Ft-ot. A fennmaradó 560.490 (Ötszázhatvanezer-négyszázkilencven) Ft az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 237.520 (Kettőszázharminchétezer-ötszázhusz) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A vádlottak által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe.

III. r. vádlott lakcíme: szám.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a megismételt eljárásban I. r. vádlott bűnösségét 4 rb folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében (Btk. 198. § (1), (2) bek.

a), b), c) pontok, (3) bek.) és 2 rb. testi sértés büntetében (Btk. 170. § (1), (3) bek.) állapította meg.

II. r. és III. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 4 rb. folytatólagosan elkövetett szemérem elleni erőszak büntetében (Btk. 198. § (1), (2) bek., a), b), c) pontjai (3) bek.).

I. r. vádlottat halmazati büntetésül 14 évi fegyházra ítélte. II. r. vádlottal szemben 12 évi fegyházbüntetést, III. r. vádlott esetében 10 évi fegyházbüntetést szabott ki.

Valamennyi vádlottat mellékbüntetésül 10 évi közügyektől eltiltásra is ítélte.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

I. r. vádlott vonatkozásában az ellene állatkínzás büntette (Btk. 266/B. § (1) bek., (3) bek.) miatt indult eljárást megszüntette.

I. r. és II. r. vádlottak szülői felügyeleti jogát mind a négy gyermekük vonatkozásában megszüntette. Végül rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlottak és védőik valamennyien felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

I. r. vádlott az ítéletátláshoz 2012. július 6. napján érkezett beadványában kérte az ellenük felhozott vádak és az első fokú ítélet felülvizsgálatát azzal, hogy az ellenük felhozott vádak nem ismerik el. Lényegét tekintve az eljárás során előadott védekezését foglalta össze. Álláspontja szerint bűnösségük megállapítása ellentétes a szakértői vélemények megállapításával kiemelve azt, hogy sem az ő, sem pedig édesapja, III. r. vádlott egészségi állapota sem tette lehetővé a terhükre rótt cselekmények elkövetését, illetve vitatott bizonyos szakértői megállapításokat is, amelyeket a bíróság elfogadott, pl. a gyerekek által írt levelek, gyerekrajzok értékelése esetében.

A 2012. július 31. napján érkezett beadványában megismételte az előző beadványban foglaltakat és bizonyítási indítványokat terjesztett elő az alábbi körben arra tekintettel, hogy csak az ellenük szóló bizonyítékok kerültek felhasználásra, a mellettük szólók nem.

Tanúként kérte kihallgatni a ...-i jegyzőasszonyt, hogy milyen megfontolásból vitette el a gyerekeket. ... doktornőt, hogy hányszor tapasztalt sérülést a gyerekeken, ... , aki mindennapos vendég volt a családnál, ... vezető óvónőt, ő hozta haza ...-t amikor fejsérülése volt és adott pénzt útiköltségre, hogy a felesége orvoshoz vigye. ... szomszédot. Új pszichológus és elmeorvos-szakértő kirendelését kérte, mert nem tudja elfogadni, hogy ugyanazok jártak el a megismételt eljárásban is.

Sérelmezte továbbá a poligráfós vizsgálat eredményének az értékelését is, valamint, hogy a bíróság nem fogadta el a mellettük tanúskodó ... és ... gyermekvédelmis vallomását és nem hallgatták meg ...-t sem.

A 2012. október 10. napján érkezett beadványában elismerte, hogy 2004-ben ... utónevű gyermekének a hátára ütött, azonban a többi sérülést nem ő okozta, így a ... nyakán keletkezett sérülést sem, ami abból adódott, hogy fia a szomszéd gyerekkel kötéllel játszott. Álláspontja szerint a testi sértés nem bizonyított, továbbá hibázott a hatóság is, mindenki rájuk hárítja a felelősséget és úgy véli a nevelőszülők is hatással voltak a gyerekekre vallomásaik megtétele során.

Az ügyész az ítéletet mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.346/2010/13-14/I. számú átiratában a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a védelmi jogorvoslatok okán a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében a meghozatalát megelőző eljárással együtt felülvizsgálatának körébe vonta.

Az ítélet tábla az ügy elbírálására a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülést tűzött.

A nyilvános ülésen I. r. vádlott védője bizonyítási indítványokat terjesztett elő, részben a védenca által kért körben, továbbá kérte a vádlott újbóli poligráfós vizsgálatát, a nevelőszülők poligráfós szakértői vizsgálatát, új pszichológus szakértői vélemény beszerzését e vádlottra, továbbá a ... utónevű gyermeknek a szülőkkel, illetve nagyszülővel történő szembesítését.

II. r. és III. r. vádlottak a védő fenti bizonyítási indítványaihoz csatlakoztak.

Az ítélet tábla a védelmi bizonyításnak részben helyt adott és a másodfokú eljárásban a bizonyítás továbbfejlesztését elrendelve a Be. 353. § (1), (2) bekezdésére figyelemmel tárgyalásra tért át és az ügyben eljáró valamennyi pszichológus, a pszichológus igazságügyi szakértők és fk. ... ismételt meghallgatásáról határozott.

Az ítélet tábla osztotta az I. r. vádlott védőjének érvelését, miszerint az ügy jellegére tekintettel, a kiskorúak fokozott sérelmével járó és hasonló jellegű bűncselekmények esetében fokozott gondossággal kell eljárni, és vizsgálni a tényállás megalapozottságát, hiszen a vádlottak büntetőjogi felelősségének kétséget kizáró megállapítása esetén a gyermekek védelme érdekében, de a társadalomra való fokozott veszélyesség miatt is az elkövetőkkel szemben a törvény szigora alkalmazandó.

Az ítélet tábla célja a másodfokú eljárásban felvett bizonyítással egyrészt az elsőfokú bíróság által a megismételt eljárásban megállapított tényállás megalapozottságának ellenőrzése, a bizonyítékok értékelésének és az indokolás helyességének vizsgálata volt. Másrészt a közvetlenség elvének fokozott érvényre juttatásával ... tárgyaláson történő meghallgatásával szavahihetőségének is ellenőrzése. Az eljárás során a négy sértett gyermek közül ... és ... tettek mindvégig következetes terhelő vallomást a vádlottakra, míg ... velük ellentétesen nyilatkozott. A legkisebb gyermek, ... esetében vallomás nem állt rendelkezésre, a szakértők nyilatkozatai kizárták, hogy értékelhető emlékképei legyenek.

A másodfokú eljárásban immár 14. életévét betöltött sértett, ... törvényes képviselőjének és eseti gondnokának jelenlétében vallomást tett, mentességi jogával nem élt.

Mind az alap és a megismételt eljárásban tett mindhárom vádlottra terhelő vallomásait változtatás nélkül fenntartotta.

A jelen lévő igazságügyi pszichológus szakértők megerősítették, hogy a fiataalkorú tanú által előadottakkal szemben szakértői szempontból aggály nem támasztható.

A pszichológus tanúk és a pszichológus igazságügyi szakértők ugyancsak változatlan tartalommal fenntartották eddigi vallomásaikat, illetve a szakértői véleményekben foglaltakat.

A bizonyítási eljárás eredményeként az I. r. vádlott védője perbeszédében számos szakirodalmi példára és leírásra is utalva akként foglalt állást, hogy az ellentmondások feloldására a megismételt eljárás során sem került sor, a bizonyítékok nem alkotnak zárt logikai rendszert, így kétséget kizáróan nem bizonyított I. r. vádlott bűnössége, így felmentését indítványozta.

AII. r. vádlott védője bejelentett fellebbezését a felmentés irányában változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy bár a családgondozói rendszer folyamatosan követte a család életének alakulását, szexuális abúzusra utaló jeleket nem tapasztalt.

A III. r. vádlott védője elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte védenye felmentését. Utalt a vádlott idős korára, többirányú megbetegedéseire. Mindkét védő egyébiránt csatlakozott I. r. vádlott védőjének perbeszédében részletesen kifejtettekhez.

A fellebbezési főügyészség jelen lévő képviselője mindhárom vádlott tekintetében az ítélet helybenhagyására tett indítványát változatlan tartalommal fenntartotta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során - figyelemmel a fellebbezési eljárásban felvett bizonyításra is - az alábbiakat állapította meg:

A törvényszék a megismételt eljárásban a perrendi szabályok maradéktalan betartásával járt el, igen széles körű bizonyítást vett fel, különös tekintettel a szakértői bizonyításra és messzemenően figyelembe vette az ítélet tábla iránymutatásait is.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás nem szolgált az alap, illetve megismételt elsőfokú eljárásban felvett bizonyítással, illetve az értékelt bizonyítással szemben ellentétes adatokkal, sőt mindenben megerősítette azt.

Nem vált kétségesse ... szavahihetősége sem és a másodfokú eljárásban az igazságügyi pszichológus szakértő megerősítette, hogy valamennyi vizsgált gyermek szavahihető és amit elmondtak élményszerűek. Az, hogy az óvodában, iskolában esetleg elmeséltek olyan dolgokat, amelyek nem valósak, az az oka, hogy ezeknek a gyerekeknek az az egy örömforrásuk az óvoda illetve iskola volt, ahol olyan dolgokat mondhattak el, amire vágytak.

A kóros hazudozás, meseszöveg megállapítására különböző eljárások állnak a pszichológusok rendelkezésére, de a vizsgált gyermekeknél ilyen nem tapasztaltak.

Az elsőfokú bíróság által a megismételt eljárásban megállapított tényállás megalapozott, és a Be. 352. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság az ellentétes bizonyítékok értékelése mérlegelése során logikai hibát nem vétett. Indokolási kötelezettségének is igen részletesen eleget tett. E körben csupán

egy kiegészítés teendő a két legidősebb gyermek ... és ..., valamint ... vallomásai ellentétének feloldása érdekében.

Ellentétben bátyjaival ... mind az alap, mind a megismételt eljárásban tagadta a szexuális abúzus megtörténtét. Vallomása nemcsak testvérei, hanem a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is ellentétben állt.

Ennek lehetséges okával a törvényszék is foglalkozott ítéletének 26-30. oldalain és arra a következtetésre jutott, hogy egyik hozzátartozója, ... befolyásoló hatása egyértelműen tetten érhető.

Az ítélet tábla álláspontja szerint ... és a testvérei közötti ellentétes nyilatkozat oka nem a vád tárgyává tett cselekménnyel kapcsolatos ellentétes észlelés volt, hanem a gyermeknek a családban maradás igénye motiválta. ... érdeke ellentétes volt testvéreivel, hiszen ők családban kerültek elhelyezésre, más környezetben szocializálódtak, ő pedig intézeti elhelyezésre került.

Ezt támasztja alá, hogy a konkrét cselekményekkel kapcsolatos kérdéseknél az eljárás során gyk. ... teljes mértékben megváltozott, egyértelműen védekező magatartást vett fel, kérdésekre nem kívánt válaszolni (ítélet 26. oldal 5. bekezdés).

Összegezve: A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás mindenben megerősítette az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban megállapított tényállását, helytálló ténybeli és jogi indokolását.

A megalapozott tényállásra tekintettel az ítélet tábla az I. r. vádlottnak és védőjének további bizonyítási indítványait elutasította.

A törvényszék törvényesen vont következtetést mindhárom vádlott bűnösségére és helytálló cselekményeik jogi minősítése is.

E körben adott kifogástalan jogi indokolását (ítélet 65-67. oldal) az ítélet tábla teljes körűen osztotta.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket valamennyi vádlott esetében hiánytalanul feltárta és igen körültekintően értékelte.

Az alkalmazott büntetések neme törvényes, mértékét tekintve kétségtelenül súlyosak, de eltúlzottnak nem tekinthetők, enyhítésükre az ítélet tábla egyik vádlottnál sem látott lehetőséget.

Csupán a III. r. vádlott esetében a Btk. 45. § (2) bekezdésére figyelemmel idős korára és igazolt megbetegedéseire tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb - börtön - fokozatban történő végrehajtására mutatkozott az enyhítés lehetősége.

Törvényes az I. r. vádlott esetében az állatkínzás büntette miatt indult eljárás megszüntetése is.

Az I. r. és a II. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság ugyancsak törvényesen állapította meg valamennyi gyermekük esetében a szülői felügyeleti jog megszüntetését, ennek valamennyi törvényi feltétele hiánytalanul megállapítható volt.

A megismételt eljárásban a törvényszék teljes körűen a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

A Be. 403. § (1), (5) bekezdése alapján a vádlott nem kötelezhető annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést helyesbítette.

A már kifejtettek alapján az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a jelzett körben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseire figyelemmel a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A megismételt másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 403. § (1), (5) bekezdése alapján az állam viseli.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. §-a alapján történt rendelkezés.

III. r. vádlott esetében a törvényszék ítéletének rendelkező részében elmaradt lakóhelyének rögzítése, melyet az ítélet tábla a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel pótolta.

Debrecen, 2013. január 16.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 8.B.2251/2011/42. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletének írt változtatással 2013. január 16. napján mindhárom vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2013. január 16.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke